اجرای «تا یک بشمار» در تالار قشقایی

نمایش «تا یک بشمار» به طراحی و کارگردانی زهرا صبری، از نوزدهم تا بیست‌ونهم آبان ماه جاری در تالار قشقایی مجموعه تئاتر شهر روی صحنه می‌رود.

این اثر دومین پروژه از سه‌گانه نمایشی صبری است که با الهام از اشعار خیام، روایتگر سه سرباز در میانه جنگ است که با گل‌ها تصویر می‌آفرینند و به آن‌ها زندگی می‌بخشند. نمایش با تقابل شاعرانه ویرانی و آفرینش، روایتی تصویری از جنگ ارائه می‌کند.

مهدی شاه‌پیری، رضا بهرامی و حسین دیوان‌دری بازیگران این اثر هستند و رها جهانشاهی و زهرا صبری تهیه‌کنندگی آن را برعهده دارند.

«تا یک بشمار» هر روز ساعت ۱۹:۴۵ میزبان علاقه‌مندان تئاتر خواهد بود.

مهر

«اشمرز» روی صحنه می‌رود

نمایش «اشمرز» نوشته بوریس ویان، با ترجمه و کارگردانی پریناز جهانی و تهیه‌کنندگی حامد شفیع‌خواه، از ۱۷ آبان در خانه نمایش دا روی صحنه می‌رود. این اثر داستان خانواده‌ای است که با ورود موجودی ناشناخته به نام اشمرز به خانه‌شان، آرامش و نظم زندگی آن‌ها به‌تدریج برهم می‌خورد و تلاش می‌کنند شرایط عادی را حفظ کنند، اما حضور این موجود آن‌ها را با موقعیتی هراس‌آور روبه‌رو می‌کند. «اشمرز» برای نخستین بار در ایران اجرا می‌شود و ترجمه آن با اجازه رسمی صاحب امتیاز اثر و تأیید انجمن نویسندگان فرانسه انجام شده است. رضا منصوری، بیتا عرفان‌فر، نازنین طهماسبی، سامان ولی‌سلطانی، مهدی رضوی و محمد حاجی‌زاده بازیگران آن هستند.

مهر

گفت‌وگو با مریم کاظمی عضو هیأت انتخاب جشنواره تئاتر کودک همدان

تئاتر کودک به کالایی قابل فروش تبدیل شده است

عضو هیأت انتخاب سی‌ویکمین جشنواره تئاتر کودک و نوجوان با اشاره به نبود شرایط عادلانه برای ارزیابی آثار این حوزه گفت: نمی‌توان ارزیابی هنری و فنی درستی از تئاتر کودک انجام داد و فقط می‌توان از نمایشگرانی قدردانی کرد که همچنان چراغ این حوزه را روشن نگه داشته‌اند.

مریم کاظمی درباره وضعیت امروز تئاتر کودک اظهار کرد: با وجود نبود ثبات اجتماعی و بحران‌های اقتصادی، تولید تئاتر کودک دست‌کم در چهار سال گذشته از نظر کمی آمار خوبی داشته است. تولید آثار متعدد، علاقه‌مندی خانواده‌ها به تماشای نمایش‌های مناسب کودکان، اردوهای تئاتری مدارس و دعوت از گروه‌های نمایشی سیار برای اجرا در مدارس و مهدکودک‌ها از اتفاق‌های مثبت این حوزه است.

وی افزود: سفارش آثار مناسبتی از سوی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان، شهرداری‌ها، حوزه هنری و سایر دستگاه‌ها، انگیزه خوبی برای فعالان تئاتر کودک ایجاد کرده است. این حمایت‌ها به گروه‌هایی که بودجه کافی ندارند یا کمک‌هزینه‌هایشان پاسخگوی مخارج تولید نیست، امکان می‌دهد بخشی از هزینه‌های خود را تأمین کنند.

کاظمی درباره کیفیت آثار جشنواره گفت: با این وجود نمی‌توانیم بگوییم از نظر کیفی در جایگاه خوبی هستیم؛ زیرا سفارش‌های موضوعی، تولید زودبازده و ورود ناگهانی به بازار تئاتر کودک و نوجوان، این حوزه را بیشتر به کالایی قابل فروش تبدیل کرده است. بازار تئاتر کودک باید رونق داشته باشد، اما در نبود کمپانی‌ها و حمایت‌های سالانه با برنامه‌ریزی بلندمدت، تلاش‌ها پراکنده و اتفاقی باقی می‌مانند.

این بازیگر و طراح تئاتر کودک و نوجوان ادامه داد: در چنین شرایطی نمی‌توان نقد مناسبی را فعال کرد؛ زیرا امکانات و شرایط عادلانه‌ای فراهم نشده است. با این حال باید از نمایشگران کودک و نوجوان قدردانی کرد که همچنان فعالیت می‌کنند و چراغ این حوزه را روشن نگه داشته‌اند.

این کارگردان درباره دوران اوج تئاتر کودک بیان کرد: به نظرم نباید درباره تئاتر چنین قضاوت کلی‌ای داشت. اصطلاح دوران اوج تئاتر یا سینما تعریفی ژورنالیستی است. تئاتر بزرگسال و کودک همیشه در اوج است، زیرا بازتاب جامعه‌ای زنده و پویاست. غم و شادی، سیاهی و سفیدی و روزهای خوب و بد، بخشی از زندگی هستند و تئاتر باید بازتاب همین طیف‌های رفتاری و فکری باشد.

وی افزود: وقتی تولیدات باکیفیت و پرشمار وجود دارد، تصور می‌کنیم تئاتر در دوران اوج است؛ در حالی که این دوره، اوج تحولات اجتماعی است که تئاتر نیز از آن تأثیر می‌پذیرد. اگر جامعه ایستا شود، تئاتر هم ایستا خواهد شد. مشکلات اقتصادی، بی‌توجهی به مؤلف، تقلید و بی‌اندیشگی جامعه در تئاتر نیز بازتاب پیدا می‌کند. بنابراین تئاتر همواره در نقطه اوج اجتماعی خود قرار دارد.

عضو هیأت انتخاب بخش کودک جشنواره درباره اهمیت این رویداد گفت: جشنواره فرصت خوبی برای آشنایی با نمایش‌های سراسر ایران و فعالیت‌های تئاتری جهان است. هنرمندان در این رویداد آثار، نوآوری‌ها و تجربه‌های خود را عرضه می‌کنند، یاد می‌دهند و یاد می‌گیرند و درمی‌یابند که ممکن است هنرمندی دور از آن‌ها بهتر اندیشیده و عمل کرده باشد.

کارگردان نمایش «رویای شب تابستان» تأکید کرد: این جشنواره نقطه عطف نمایشگران این حوزه است و باید ارزش‌های آن را حفظ کرد. روزمرگی ممکن است به جشنواره راه پیدا کند و به‌تدریج فراموش کنیم چه امتیازها و نقاط قوتی داشته‌ایم و چه چیزهایی را از دست داده‌ایم. باید مراقب آنچه برایمان اهمیت دارد باشیم. به این جشنواره اعتقاد دارم و امیدوارم قفقنوس جایگاه خودش باشد.

ایرنا

